

Sygn. akt IV P 803/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Katarzyna Bakalarczyk-Kielak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 lutego 2016 roku we W.

sprawy z powództwa F. K.

przeciwko P. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą D. (...) z siedzibą w Z.

o ryczałty za noclegi i zwrot kosztów leczenia

I. oddała powództwo w całości;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV P 803/14

UZASADNIENIE

Powód F. K. w pozwie wniesionym w dniu 11 lipca 2014r. (stempel pocztowy na kopercie dopiętej do tylnej okładki akt) i skierowanym przeciwko pozwanemu P. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą D. (...) z siedzibą w Z., domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 8297,00 zł tytułem ryczałtów za noclegi za okres od 30.05.2011r. do 01.05.2012r. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty, a ponadto zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kwotę 1200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17,00 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na uzasadnienie swojego roszczenia powód podał, że w okresie od 6 września 2010r. do 12 maja 2012r. był pracownikiem pozwanego na stanowisku kierowcy kat. C, E. Jednocześnie wskazał, w jakich okresach oraz do jakich państw odbywał podróże służbowe.

Podniósł, że pracodawca jest zobowiązany zapewnić pracownikowi będącemu w podróży służbowej nocleg bądź wypłacić ryczałt za noclegi, jeżeli kierowca we własnym zakresie zapewnił sobie zakwaterowanie. Zarzucił, że kiedy wykonywał pracę za granicę pozwany nie zapewnił mu noclegu, a wręcz przeciwnie - nakazał aby powód spał w kabinie ciągnika siodłowego (typu TIR). W związku z tym, zdaniem powoda, pozwany powinien zwrócić mu ryczałty za noclegi w podróży służbowej za okres od 30.05.2011r. do 01.05.2012r.

Powód wyjaśnił, że kwota której się domaga, jest iloczynem kwot wynikających z rozporządzenia, za ryczałty za noclegi zagraniczne w poszczególnych państwach i ilości dni, w których powód pracował w tych państwach: Holandia – 9x30; Francja 1x45; Niemcy 5x42; W. 3x42; Belgia 23x45; Rumunia 3x36; Luksemburg 1x45; Austria 3x45; Węgry 1x33. Podniósł, że pozwany odmówił jemu i innym kierowcom dochodzonej należności, tłumacząc, że odpowiednie miejsce do spania w pojeździe gwarantuje pracownikom należyty odpoczynek.

Zarzucał, że nie można uznać za zasadne, aby odpowiednie miejsce do spania w pojeździe gwarantowało pracownikowi należyty odpoczynek, co zarazem miałyby zwalniać pozwanego od obowiązku zapłaty ryczałtów za noclegi. Na uzasadnienie wskazanej tezy, powód powołał orzecznictwo Sądu Najwyższego.

W odpowiedzi na pozew (k. 37 – 41) pozwany P. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą D. (...) z siedzibą w Z. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że roszczenie powoda za okres od 30 maja 2011 r. do 14 lipca 2011 r. jest przedawnione, a ponadto dochodzona przez powoda wierzytelność nie istnieje, bowiem pozwany spełnił wszystkie świadczenia na pracownika. Wyjaśnił, że wymagalne roszczenie powoda wynikające z podróży służbowej za ww. okres przedawniło się w dniu 8 lipca 2014 r., kiedy to w myśl art. 291 § 1 k.p., upłynęły 3 lata od dnia, w którym powód zakończył ostatnią z podróży służbowych obejmujących przedawnione wierzytelności z tytułu ryczałtu za zwrot noclegu. ponadto z uwagi na datę złożenia pozwu roszczenia powoda uległy w części przedawnieniu.

Pozwany zaprzeczył, aby odmówił powodowi oraz pozostałym pracownikom wypłaty należności z tytułu ryczałtów za noclegi zagraniczne. Podał, że ryczałty z tytułu zwrotu kosztów noclegu zostały wypłacone pracownikom zgodnie z § 2 pkt. 1 lit. a w zw. z 9 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej poza granicami kraju z dnia 19 grudnia 2002 r.

Kolejno pozwany przedstawił obowiązujące zasady rozliczenia podróży, wskazując, że w okresie pracy powoda nastąpiła zmiana dokumentów stanowiących podstawę rozliczania wyjazdów międzynarodowych, stąd do odpowiedzi na pozew zostały dołączone dwa rodzaje dokumentów. Podniósł, że zarówno od powoda jak i pracowników odpowiedzialnych za rozliczanie podróży służbowych nie otrzymał żadnych zastrzeżeń co do prawidłowości rozliczeń podróży służbowej oraz wysokości wypłacanych z tego tytułu kwot. Powód podpisywał zestawienia kosztów podróży służbowych wielokrotnie, co miesiąc – łącznie na przedstawionych dokumentach widnieje 81 podpisów powoda - i bez żadnych zastrzeżeń.

Kolejno, pracodawca zakwestionował prawidłowość wskazanej przez powoda liczby noclegów oraz stawek, na podstawie których powód wyliczył należne mu wynagrodzenie. Pozwany wyjaśnił, że powód odbywał przejazdy w porze nocnej, za co otrzymywał dodatek do wynagrodzenia, przy czym ustawodawca uzależnia otrzymanie zwrotu kosztów noclegu – również w formie ryczałtów od rzeczywistego odbycia przez kierowcę noclegu. Rzeczywista liczba noclegów, które stanowią podstawę należnych powodowi ryczałtów z tytułu zwrotu kosztów za nocleg jest niższa niż wynikająca z prostego odniesienia się do liczby dób podróży służbowej, a co uczynił powód we wniesionym pozwie. Pozwany wskazał, że w rzeczywistości dobowy odpoczynek powód odbywał poza porą nocną, co nie stanowi podstawy do naliczenia ryczałtu za zwrot kosztów noclegu. Co więcej, stawki na podstawie których powód wyliczył należny ryczałt również są nieprawidłowe.

Pozwany podkreślił, że powód podpisywał zestawienie podróży służbowej, które zawiera szczegółowe wyliczenie liczby noclegów oraz stawki za nocleg. Powód potwierdził więc, że zestawienie podróży służbowej jest prawidłowe, a nadto, że otrzymał ryczałt z tytułu zwrotu kosztów noclegu.

Podniósł, że z zgodnie twierdzeniami przedstawionymi w pozwie, powód domaga odsetek ustawowych za zwłokę a nie za opóźnienie. Tym samym, zgodnie z art. 461 k.c. powód winien wykazać, że nie spełnienie świadczenia w terminie przez pozwanego było skutkiem okoliczności, za które pozwany ponosi odpowiedzialność.

W wykonaniu polecenia Sądu, pozwany w piśmie procesowym z dnia 29.05.2015r. (k.107), podał, że należne powodowi ryczałty za noclegi za okres nieprzedawniony tj. od 11.07.2011r. do 01.05.2012r. wynosiły 6 696,50 zł. Pozwany ponownie wskazał, że kwota ta została powodowi w całości wypłacona.

Powód ustosunkowując się do powyższego twierdzenia pozwanego, w piśmie z dnia 08.07.2015r. (k.120) przyznał, że zgadza się z wyczeniem dokonany przez pozwanego pracodawcę i że kwota ryczałtów za noclegi za okres nieprzedawniony tj. od 11.07.2011r. do 01.05.2012r. wynosi 6 696,50 zł. Powód podtrzymał jednakże swoje roszczenie o zapłatę ryczałtów także za okres przedawniony, zgłoszony w pozwie, tj. od 30.05.2011r. do 10.07.2011r.

Ponadto w kolejnym piśmie procesowym wniesionym w dniu 18 czerwca 2015r. (k. 112 – 113 – data stempla pocztowego na kopercie podpisanej do tylnej okładki akt) powód rozszerzył żądanie pozwu o kwotę 2865,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- od kwoty 1317, 43 zł od dnia 14 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1100, 52 zł od dnia 18 października 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 181, 28 zł od dnia 14 października 2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 260 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód wyjaśnił, że na kwotę objętą rozszerzonym żądaniem pozwu składają się koszty leczenia, jakie poniósł w Belgii, gdzie podczas pracy doznał ataku woreczka żółciowego, tj. kwota 1317, 43 zł (308,20 euro) – koszty pobytu powoda w szpitalu, 1100, 52 zł – transport do szpitala ambulansem, 181, 28 zł – diety za 3 dni pobytu w szpitalu oraz 260 zł – tytułem poniesionych przez powoda kosztów tłumaczenia dokumentów.

Ustosunkowując się do rozszerzonych żądań pozwu, pozwany w piśmie procesowym z dnia 14 lipca 2015 r. (k. 122-124) wniósł o oddalenie także i tych roszczeń, z uwagi na ich przedawnienie. Podniósł, że hospitalizacja powoda trwała od 10.10.2011r. do 13.10.2011r. Ponieważ koszty leczenia są zaliczane do świadczeń związanych z podróżą służbową, to rozliczenie tych kosztów następuje wraz z rozliczeniem kosztów danej podróży służbowej – w tym wypadku za październik 2011r. Wobec zgłoszenia przez powoda roszczeń z tego tytułu dopiero w dniu 18 czerwca 2015r. – uległy one 3-letniemu okresowi przedawnienia.

W toku postępowania okazało się, że pozwany pracodawca jeszcze przed złożeniem pozwu przez powoda w niniejszej sprawie, w dniu 11.02.2014r. wypłacił powodowi kwotę 1 498,71 zł, w skład której wchodziły: 1317, 43 zł– koszty pobytu powoda w szpitalu i 181, 28 zł – diety za 3 dni pobytu w szpitalu, tym samym nie dając powodu do wytoczenia powództwa o te sumy (k.147). W pozostałym zakresie pozwany nie uznał w/w roszczeń powoda związanych z jego pobytem w szpitalu w październiku 2011r.

Tymczasem powód następnego dnia, tj. 12.02.2014r. zwrócił pozwanemu wypłaconą mu kwotę 1 498,71 zł (k.148), a w czerwcu 2015r. rozszerzył żądania pozwu o tę kwotę w niniejszym procesie.

Pozwany w toku procesu oświadczył, że gotów jest ponownie wypłacić na rzecz powoda w/w kwotę 1 498,71 zł, nie uznając jednak roszczeń powoda związanych z jego pobytem w szpitalu w pozostałym zakresie (k.150).

Ostatecznie kwota 1 498,71 zł została powodowi ponownie wypłacona przez pozwanego, a co powód potwierdził na rozprawie w dniu 26.11.2015r. (k.154).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. K. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie krajowego i międzynarodowego transportu towarów pod firmą (...) z siedzibą w Z..

Dowód: - wydruk z (...): k.26.

Powód F. K. był zatrudniony u pozwanego od 06.09.2010r. do 12.05.2012r., początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny od 6 września 2010 r. do 30 listopada 2010 r., a następnie na podstawie umowy o pracę na

czas określony zawartej na okres od 1 grudnia 2010 r. do 30 listopada 2012 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy samochodu z kategorią prawa jazdy C+E, za wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie określonej w umowie o pracę i wynoszącym 1317,00 zł brutto miesięcznie.

Dodatkowymi składnikami wynagrodzenia powoda były diety oraz ryczałty za noclegi związane z podróżami służbowymi odbywanymi przez powoda po krajach Unii Europejskiej.

Dowód: - akta osobowe powoda;

- świadectwo pracy: k.10;
- umowa o pracę na czas określony: k.11;

- zeznania świadka A. D. k. 81;

- zeznania świadka L. K. k. 81.

Szczegółowe zasady wynagradzania pracowników pozwanego zostały określone w Regulaminie Wynagradzania za pracę z dnia 1 kwietnia 2004 r.

Zgodnie z postanowieniami rozdziału II ust. 2, pracownicy oprócz wynagrodzenia zasadniczego mają prawo do innych składników wynagrodzeń, w szczególności do: premii uznaniowej, dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatkowego wynagrodzenia za pracę w dniu wolnym od pracy, dodatkowego wynagrodzenia za pracę w porze nocnej, wynagrodzenia za czas niezawinionego przez pracownika przestoju, wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby, odprawy emerytalnej lub rentowej.

Szczegółowe zasady dotyczące wypłaty diety i ryczałtów za noclegi zostały określone w rozdziale IV Regulaminu Wynagradzania.

W myśl ust. 2, z tytułu podróży służbowej odbywanej w terminie i miejscu określonym przez pracodawcę pracownikowi przysługują diety oraz zwrot kosztów: przejazdów, noclegów, dojazdów środkami komunikacji miejscowej, innych udokumentowanych wydatków, określonych przez pracodawcę odpowiednio do uzasadnionych potrzeb.

Wskazano, iż wysokość diety za dobę podróży oraz limitu na nocleg uzależniona jest od państwa docelowego miejsca podróży, przy czym ryczałt za nocleg przysługuje, tylko gdy kierowca korzysta z co najmniej 6 godzin nieprzerwanego odpoczynku, w przeciwnym wypadku, zwłaszcza, gdy kierowca jest w trasie, ryczałt nie przysługuje.

Podstawą ustalania należności za odbywaną podróż służbową są wysokości określone w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju z 19 grudnia 2002r.

Dowód: - Regulamin Wynagradzania za pracę k. 161 – 169;

- Regulamin Pracy: k.170-186.

Powód wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego na drogach międzynarodowych, głównie na terenie Austrii, Belgii, Czech, Holandii Niemiec, Rumunii i W., w systemie: 4 tygodnie w trasie, 1 tydzień w domu.

Co do zasady powód podróżował w obsadzie dwuosobowej, z kierowcą A. S..

(...) zatrudnionych u pozwanego obejmował równoważny system czasu pracy.

Dowód:- Regulamin Pracy k. 170 – 186;

- zeznania świadka A. S. k. 80;

- przesłuchanie powoda k. 155.

Średnio, łącznie miesięczne wynagrodzenie kierowców, w tym powoda, w firmie pozwanego wynosiło ok. 4 200 zł netto. Wynagrodzenie to obejmowało: wynagrodzenie zasadnicze, diety i ryczałty za noclegi.

Dowód: - przesłuchanie powoda: k. 155.

Średnie miesięczne wynagrodzenie zasadnicze powoda z ostatnich 3-ech miesięcy pracy wynosiło 1 768,08 zł brutto.

Dowód: - zaświadczenie o zarobkach powoda: k.50.

W skład miesięcznego wynagrodzenia kierowców wchodziło:

1. wynagrodzenie zasadnicze za pracę określone w umowie o pracę;
2. diety, określane także przez kierowców mianem „kilometrówek”, tj. „dodatków” za przejechane kilometry;
3. ryczałty za noclegi.

Pracownicy pozwanego otrzymywali w/w wynagrodzenie „do rąk” własnych, nie wypłacano wynagrodzenia przelewem na konto.

Kwotę wynagrodzenia zasadniczego pracowników, odzwierciedlały dokumenty (...), natomiast diety i ryczałty za noclegi oraz ewentualne inne wydatki kierowców były rozliczane przez pracowników kadrowo-księgowych u pozwanego w dokumentach tzw. „rozliczeniach wyjazdów międzynarodowych” a po wprowadzeniu systemu komputerowego, od lutego 2012r., w dokumentach zwanych (...). W dokumentach tych wskazywano trasę kierowcy, ze wskazaniem czasu podróży służbowych, tj. konkretnych dat i godzin.

Pracownicy pozwanego: A. D. – specjalista ds. personalnych i L. K. - księgowa, w oparciu o dokumenty dostarczane przez kierowców i zapisy na kartach cyfrowych tachografów sporządzały szczegółowe rozliczenia delegacji, po każdym kursie danego kierowcy. Zapisy z tachografów zostały ujęte w postaci danych zawartych na elektronicznej karcie rejestrującej czas pracy każdego z kierowców. Od lutego 2012r. za pomocą programu komputerowego, na podstawie danych zapisanych na elektronicznej karcie każdego z kierowców, naliczano wysokość przysługujących kierowcom świadczeń w postaci diet i ryczałtów za noclegi.

Rozliczenie kosztów podróży służbowej następowało zaraz po powrocie każdego z kierowców z podróży.

Powód pomimo zobowiązania Sądu, nie przedstawił w toku procesu swojej karty elektronicznej z zapisem danych z tachografu cyfrowego.

Dowód: - zeznania świadka A. D. k. 81;

- zeznania świadka L. K. k. 81.

W okresie od 11 lipca 2011 r. do 1 maja 2012 r. powód w ramach podróży służbowych skorzystał 46 razy z noclegów, za które pozwany, oprócz wynagrodzenia zasadniczego za te miesiące i diet, wypłacił powodowi ryczałty za noclegi w łącznej wysokości 6 696, 50 zł. Jest to kwota niesporna pomiędzy stronami za wskazany okres czasu.

Z przedstawionych przez pozwanego pracodawcę dokumentów w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...) wynika, iż:

- w lipcu 2011 r. z tytułu diet i ryczałtów za noclegi powód otrzymał 3054,45 zł, w tym z tytułu ryczałtów: 319,63 zł oraz niezależnie od tego wynagrodzenie zasadnicze 1253,00 zł, łącznie **4 307, 35 zł netto**;

- w sierpniu 2011 r. powód otrzymał równowartość 1260,98 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 124,81 tytułem ryczałtów oraz wynagrodzenie zasadnicze 1253,08 zł, łącznie **2 514,06 zł netto**;

- we wrześniu 2011 r. powód otrzymał równowartość 4.390,64 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 737,15 zł tytułem ryczałtów a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1204,82 zł, łącznie **5 595,46 zł netto**;

- w październiku 2011r. – od 10 do 25 października zwolnienie lekarskie powoda, pozwana nie przedstawiła dokumentów dotyczących rozliczenia podróży służbowych za ten okres, przedstawiono KW dokumentujące wypłatę wynagrodzenia zasadniczego w kwocie 1180,57 zł;

- w listopadzie 2011 r. powód otrzymał równowartość 2.454,23 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 307,64 zł tytułem ryczałtów, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1086,71 zł, łącznie **3 540,94 zł netto**;

- w grudniu 2011 r. powód otrzymał równowartość 3.805,85 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 534,83 zł tytułem ryczałtów, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 990,19 zł, łącznie **4.796,04 zł netto**;

- w styczniu 2012 r. powód otrzymał równowartość 2.396,15 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 400,79 zł tytułem ryczałtów, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1360,43 zł, łącznie **3.756,58 zł netto**;

- w lutym 2012 r. powód otrzymał równowartość 4.559,23 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 1214,10 zł tytułem ryczałtów, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1293,69 zł, łącznie **5.852,92 zł netto**;

- w marcu 2012 r. powód otrzymał równowartość 7577,41 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 2097,89 zł tytułem ryczałtów, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1219,69 zł, łącznie **8.797,10 zł netto**;

- w kwietniu 2012 r. powód otrzymał równowartość 2428,57 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 776,44 zł tytułem ryczałtów, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1234,25 zł, łącznie **3.662,82 zł netto**;

- w maju 2012 r. (zatrudnienie ustało 12.05.2012r.) powód otrzymał równowartość 1872,95 zł tytułem diet i ryczałtów za noclegi, w tym 584,18 zł tytułem ryczałtów, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1366,87 zł, łącznie **3.239,82 zł netto**.

Jak wynika z przedstawionych przez stronę pozwaną dokumentów w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...) za okres lipiec 2011r. – maj 2012r. łącznie powodowi za ten okres wypłacono kwotę 7097,46 zł tytułem ryczałtów za noclegi, a zatem więcej, aniżeli powód domaga się za ten okres czasu. Bowiemy strony nie pozostają w sporze co do tego, że za okres od 11 lipca 2011 r. do 1 maja 2012 r. należna powodowi kwota z tytułu ryczałtów za noclegi wynosi 6 696, 50 zł.

W okresie zatrudnienia u pozwanego, powód nigdy nie kwestionował przedkładanych mu rozliczeń, podobnie nie kwestionował otrzymywanych kwot z tytułu odbytych podróży służbowych.

Wysokość diet i ryczałtów za noclegi uzależniona była od długości tras i czasu podróży odbytych przez powoda.

Wszystkie przedstawione przez pozwanego pracodawcę dokumenty w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...) są podpisane przez powoda.

Wszystkie kwoty widniejące na przedstawionych przez pozwanego pracodawcę dokumentach w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...) zostały powodowi wypłacone przez pozwanego.

Dowód: - wykaz podróży służbowych k. 12 – 22;

- dokumenty KW k. 51 – 62;
- „Rozliczenia wyjazdów międzynarodowych” oraz (...) – luzem w aktach sprawy;

- zeznania świadka A. D. k. 81;

- zeznania świadka L. K. k. 81.

W listopadzie 2011 r. powód zwrócił się do pracodawcy o wystawienie mu zaświadczenia o uzyskiwanych dochodach, które było niezbędne do otrzymania przez powoda kredytu bankowego.

Pracownik pozwanego A. D. błędnie wskazała na zaświadczeniu, że: średnie miesięczne wynagrodzenie powoda wynosi „4000 zł (+ 200 zł diety)”, ponieważ gdyby wskazała, że miesięczne wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosi – zgodnie z umową o pracę powoda – 1317 zł brutto miesięcznie, a resztę wynagrodzenia stanowią diety i ryczałty za noclegi, to powód nie otrzymałby kredytu.

Dowód: - zaświadczenie k. 48;

- zeznania świadka k. A. D. k. 81;

- przesłuchanie powoda k. 155.

Stosunek pracy między stronami ustał na mocy oświadczenia powoda z dnia 25 kwietnia 2012 r. o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem 2 tygodniowego okresu wypowiedzenia.

Dowód: - oświadczenie powoda z dnia 25 kwietnia 2012 r. (akta osobowe powoda).

W dniu 10 października 2011 r. w czasie podróży służbowej w Belgii powód doznał ataku woreczka żółciowego i w okresie od 10 do 13 października 2011 r. był hospitalizowany w szpitalu w Luksemburgu.

W związku z tym powód poniósł następujące wydatki: 1317, 43 zł (308,20 euro) – koszty pobytu powoda w szpitalu, 1100, 52 zł – transport do szpitala ambulansem, 181, 28 zł – diety za 3 dni pobytu w szpitalu oraz 260 zł – tytułem poniesionych przez powoda kosztów tłumaczenia dokumentów.

Pozwany pracodawca jeszcze przed złożeniem pozwu przez powoda w niniejszej sprawie, w dniu 11.02.2014r. przełał na konto powoda sumę 1 498,71 zł, w skład której wchodziły: 1317, 43 zł– koszty pobytu powoda w szpitalu i 181, 28 zł – diety za 3 dni pobytu w szpitalu.

Następnego dnia, tj. 12.02.2014r. powód w całości zwrócił pozwanemu otrzymaną od niego kwotę 1 498,71 zł. Następnie w toku niniejszego postępowania, pismem złożonym w dniu 18.06.2015r. powód rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie tej kwoty od pozwanego.

W toku procesu pozwany ponownie wypłacił powodowi sumę 1 498,71 zł.

Dowód: - przelewy: z 11.02.2014r. - k. 147 i z 12.02.2014r. - k.148,

ponadto okoliczności bezsporne.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było nieuzasadnione oraz w części przedawnione i jako takie podlegało w całości oddaleniu w pkt. I-wszym sentencji wyroku.

Powyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zwłaszcza o dokumentację zawartą w aktach osobowych powoda, wykaz podróży służbowych powoda, dokumenty KW oraz

dokumenty w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...), a także w oparciu o Regulamin Wynagradzania i Regulamin Pracy obowiązujące u pozwanego.

Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: A. D. (specjalista ds. personalnych w firmie pozwanego) oraz L. K. – (księgowa), które spójnie i konsekwentnie przedstawiły zarówno okoliczności jak i zasady rozliczania i wypłacania kierowcom kosztów podróży służbowych w firmie pozwanego, w tym i ryczałtów za noclegi.

Odnosząc się do zeznań świadków A. S. i T. C. (byli kierowcy w firmie pozwanego), to Sąd nie dał im wiary, w zakresie w jakim świadkowie ci zeznali, że pozwany nie wypłacał pracownikom diet i ryczałtów za noclegi oraz w części, w jakiej wskazali, że ryczałty oraz diety stanowiły jakieś inne, odrębne od „kilometrówek” świadczenia. Ponadto, zdaniem Sądu świadek T. C. podnosił szereg okoliczności nieistotnych i nie mających w ogóle znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.

Zeznania samego powoda Sąd ocenił jako niespójne i wewnętrznie sprzeczne. Sąd miał na uwadze fakt, że powód F. K. nie był w stanie wyjaśnić, z jakich składników składało się jego wynagrodzenie, a w konsekwencji nie potrafił nawet wskazać, w jaki sposób ustalił wysokość dochodzonej pozewem kwoty. Natomiast powód zeznał, iż z całą pewnością jego miesięczne wynagrodzenie u pozwanego wynosiło ok. 4.200 zł netto miesięcznie i tyle otrzymywał od pozwanego.

Także powołany przez powoda świadek A. S. zeznał, że pracując w firmie pozwanego otrzymywał ok. 4.500 zł netto miesięcznie, ale nie rozumie składników tego wynagrodzenia.

Na rozprawie w dniu 9 lutego 2016 r. Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania pozwanego, z uwagi na jego nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawę w tym dniu. Pozwany był prawidłowo wezwany do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z jego przesłuchania w charakterze strony.

W niniejszym procesie powód F. K. pozewem z dnia 11.07.2014r. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 8 297,00 zł tytułem ryczałtów za noclegi za okres od 30.05.2011r. do 01.05.2012r.

Ponadto pismem z dnia 18.06.2015r. powód rozszerzył żądanie pozwu o kwotę 2 865,23 zł, na którą składają się koszty leczenia, jakie poniósł w Belgii, gdzie podczas pracy doznał ataku woreczka żółciowego, tj. kwota 1317, 43 zł– koszty pobytu powoda w szpitalu, 1100,52 zł – transport do szpitala ambulansem, 181, 28 zł – diety za 3 dni pobytu w szpitalu oraz 260 zł – tytułem poniesionych przez powoda kosztów tłumaczenia dokumentów.

W pierwszej kolejności Sąd zważył, że podniesiony przez pozwanego pracodawcę zarzut częściowego przedawnienia się roszczeń powoda okazał się być w pełni uzasadniony. Zgodnie z art. 291 k.p., roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. O wymagalności roszczenia decyduje data, w której uprawniony mógł żądać spełnienia świadczenia. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 sierpnia 2008 r. wskazał, że roszczenie o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych staje się wymagalne (art. 291 § 1 k.p.) w dniu, w którym powinno nastąpić rozliczenie czasu pracy po upływie przyjętego okresu rozliczeniowego (sygn. akt I PK 35/08, opubl. OSNP 2010/1-2/8).

Mając na uwadze powyższe stanowisko Sądu Najwyższego, Sąd uznał, że momentem wymagalności roszczeń powoda powinien być 11 dzień każdego miesiąca, ponieważ do dnia 10 – go każdego miesiąca, pozwany pracodawca powinien rozliczać się z pracownikiem. Powód zresztą w pozwie także wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty głównej roszczenia od dnia 11.06.2012r.

Wobec wniesienia pozwu w niniejszej sprawie w dniu 11.07.2014r., Sąd na podstawie art. 291 k.p. uznał, iż roszczenia powoda o zapłatę ryczałtów za noclegi za okres od 30.05.2011r. do 10.07.2011r. są przedawnione.

Nieprzedawnione pozostają roszczenia powoda o zapłatę ryczałtów za noclegi z okresu od 11.07.2011r. do 01.05.2012r.

Ponadto, za przedawnione Sąd uznał również roszczenia powoda zgłoszone za pismem procesowym wniesionym do tut. Sądu w dniu 18.06.2015r., a związane z hospitalizacją powoda w Belgii w dniach od 10 do 13 października 2011r. w łącznej kwocie 2 865,23 zł.

Tym niemniej część tych roszczeń pozwany uznał, jeszcze przed wniesieniem pozwu przez powoda w niniejszej sprawie i w dniu 11.02.2014r. zapłacił na rzecz powoda sumę 1 498,71 zł, w skład której wchodziły: 1317, 43 zł – koszty pobytu powoda w szpitalu i 181, 28 zł – diety za 3 dni pobytu w szpitalu.

Następnego dnia, tj. 12.02.2014r. powód w całości zwrócił pozwanemu otrzymaną od niego kwotę 1 498,71 zł. Ostatecznie jednak w toku procesu pozwany ponownie wypłacił powodowi sumę 1 498,71 zł (domagając się jednakże zwrotu kosztów zastępstwa procesowego także od tej kwoty, słusznie wskazując, iż nie dał powodu do wytoczenia powództwa o tę sumę).

W pozostałym zakresie, tj. co do kwoty 1360,52 zł pozwany nie uznał roszczeń powoda z tytułu jego hospitalizacji w październiku 2011r. w Belgii. W ocenie Sądu, zasadnie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powoda także i w tym zakresie. Bowiernie wskazane koszty leczenia są zaliczane do świadczeń związanych z podróżą służbową, zatem rozliczenie tych kosztów następuje wraz z rozliczeniem kosztów danej podróży służbowej – w tym wypadku powinno to nastąpić do 10 listopada 2011r. i jest to data wymagalności tych roszczeń. Wobec zgłoszenia przez powoda wskazanych roszczeń dopiero w dniu 18 czerwca 2015r. – stwierdzić należało, iż uległy one 3-letniemu okresowi przedawnienia.

Z tych przyczyn w/w przedawnione roszczenia powoda podlegały oddaleniu w pkt. I-wszym sentencji wyroku jako bezzasadne.

Niezależnie jednak od faktu częściowego przedawnienia się roszczeń powoda o zapłatę ryczałtów za noclegi, Sąd wskazuje, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego niezbieżnie wynika, że pozwany pracodawca wypłacił powodowi należne mu ryczałty za noclegi, również i za ów przedawniony okres czasu.

W aktualnym stanie prawnym i w myśl aktualnie obowiązującego stanowiska Sądu Najwyższego, kierowcom należą się ryczałty za noclegi, nawet, gdy noclegi te odbywają się w kabinie samochodu ciężarowego. Zgodnie z art. 21 a ustawy o czasie pracy kierowców, kierowcy w podróży służbowej, przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalane na zasadach określonych w przepisach art. 77⁵ § 3-5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 77⁵ § 1 k.p. pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową. Szczegółowe kwestie uregulowane są w stosownych aktach wykonawczych. Z kolei, w § 3 ustawodawca wskazuje, że warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowej określa się w układzie zbiorowym pracy lub regulaminie wynagradzania albo umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania.

Zasady wypłacania ryczałtów za noclegi z tytułu podróży służbowych zostały także określone w Regulaminie Wynagradzania obowiązującym u pozwanego pracodawcy.

Z ustaleń Sądu wynika, że wszyscy kierowcy zatrudnieni u pozwanego, włącznie z powodem, oprócz wynagrodzenia zasadniczego określonego w umowie o pracę, otrzymywali co miesiąc należne im diety oraz ryczałty za noclegi według stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

Z jasnych, spójnych i rzeczowych zeznań świadków: A. D. i L. K. wynika, że wszystkie należności z tytułu podróży służbowych, tj. diety i ryczałty za noclegi, widniejące na dokumentach w postaci „Rozliczeń wyjazdów

międzynarodowych” oraz (...), dołączonych przez pozwanego do akt sprawy, zostały powodowi w całości wypłacone przez pozwanego gotówką.

W okresie zatrudnienia u pozwanego, powód nigdy nie kwestionował przedkładanych mu rozliczeń w w/w dokumentach, podobnie nie kwestionował otrzymywanych kwot z tytułu odbytych podróży służbowych.

Wszystkie przedstawione przez pozwanego pracodawcę dokumenty w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...) są podpisane przez powoda. Nawet gdyby dać wiarę twierdzeniom powoda, że kierowcy na wskazanych dokumentach, zwykle podpisywali się w rubryce „kwituję odbiór”, kiedy nie była ona jeszcze wypełniona w zakresie kwoty należności z tytułu podróży służbowej, to jednak przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe ponad wszelką wątpliwość wykazało, że należności te zostały powodowi w całości wypłacone w takich kwotach, jakie następnie zostały przez pracodawcę wpisane w rubryce „kwituję odbiór”.

Przede wszystkim bowiem, cały proces wypłacania ryczałtów kierowcom, w tym i powodowi, w sposób rzeczowy i w pełni wiarygodny przedstawili przesłuchani w sprawie w/w świadkowie: specjalista ds. personalnych w firmie pozwanego - A. D. oraz księgowa - L. K..

Ponadto zaś, z ich zeznaniami Sąd skonfrontował zeznania powoda, który wskazał, że otrzymywał miesięcznie wynagrodzenie wynoszące ok. 4 200 zł netto i było to wynagrodzenie zasadnicze oraz tzw. „kilometrówki”.

Otóż z materiału dowodowego wynika, że kierowcy w firmie pozwanego otrzymywali miesięczne wynagrodzenie, którego składnikami były: wynagrodzenie zasadnicze wynikające z umowy o pracę, a ponadto diety i ryczałty za noclegi. Kierowcy pracujący w firmie pozwanego nazywali potocznie należności z tytułu podróży służbowych „kilometrówkami”.

Zastrzeżenia powoda dotyczące wypłaty ryczałtów za noclegi wynikają najpewniej z niezrozumienia zarówno przez niego, jak i przez część kierowców pracujących u pozwanego, treści przekazywanych im dokumentów płacowych, ich charakteru oraz pomylenia pojęć. W firmie pozwanego nie było jakichś dodatkowych składników wynagrodzenia oprócz wynagrodzenia zasadniczego, diet i ryczałtów za noclegi. Świadek A. S. (były kierowca pozwanego), zeznał, że pracując w firmie pozwanego otrzymywał ok. 4.500 zł netto miesięcznie, ale nie rozumie składników swego wynagrodzenia.

W przypadku powoda, jego wynagrodzenie zasadnicze wynosiło w okresie ostatnich 3-ech miesięcy pracy 1768,08 zł brutto miesięcznie. Resztę wynagrodzenia stanowiły diety i ryczałty za noclegi.

Jak ustalił Sąd na podstawie dokumentów w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...), całe wynagrodzenie miesięczne powoda rzeczywiście oscylowało wokół kwoty 4.200 zł netto. Oczywiście wysokość tego wynagrodzenia była różna w poszczególnych miesiącach w spornym okresie czasu, tj. od lipca 2011r. do maja 2012r., ale wynikało to z faktu, iż wysokość diet i ryczałtów za noclegi uzależniona była od długości tras i czasu podróży odbytych przez powoda w każdym miesiącu odrębnie.

Sąd dokonał weryfikacji przedstawionych przez pozwanego w/w dokumentów i ustalił, tytułem przykładu, że w miesiącu lipcu 2011 r. z tytułu ryczałtów za noclegi i diet powód otrzymał równowartość 3054 zł, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1253,00 zł, czyli łącznie **4 307, 35 zł**.

Z kolei we wrześniu 2011r. z tytułu ryczałtów za noclegi i diet powód otrzymał równowartość 4.390, 64 zł, a ponadto wynagrodzenie zasadnicze 1204,82 zł, a więc łącznie **5 595, 46 zł**.

Reasumując: skoro powód oświadczył, że pracując w firmie pozwanego otrzymywał miesięcznie wynagrodzenie wynoszące ok. 4 200 zł netto, a z dokumentów w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...) wynika, że całe wynagrodzenie miesięczne powoda rzeczywiście oscylowało wokół kwoty 4.200 zł netto i te kwoty zostały powodowi wypłacone (bo powód sam zeznał, że w takich kwotach otrzymywał miesięczne wynagrodzenie) – to

niezrozumiałymi i bezpodstawnymi są twierdzenia powoda, że należy mu się zapłata jeszcze jakichś dodatkowych kwot z tytułu wynagrodzenia.

Twierdzeniom powoda przeczą dokumenty (...) a także dokumenty „Rozliczenia wyjazdów międzynarodowych” i (...), na których widnieją podpisy powoda i z których wyraźnie wynika, w jakich miesiącach i za jaki okres pozwany wypłacił na rzecz powoda diety i ryczałty.

W związku z powyższym, zdaniem Sądu, brak było jakichkolwiek podstaw dla uznania zasadności roszczeń pozwu.

W tym miejscu wskazać należy, iż to powód zgodnie z obowiązującymi regułami rozkładu ciężaru dowodu, określonymi w art. 6 k.c., powinien był udowodnić, że pozwany pracodawca nie wypłacił mu dochodzonej pozwem kwoty ryczałtów za noclegi. Tymczasem powód nie tylko nie udowodnił swojego roszczenia ale nie był w stanie, za pomocą jakichkolwiek racjonalnych argumentów uzasadnić swojego stanowiska i wyjaśnić przed Sądem, dlaczego jego zdaniem pozwany powinien wypłacić na jego rzecz dodatkowe wynagrodzenie, ponad to, które powód już otrzymał od pozwanego.

Co prawda, powód sugerował, że posiada swoje własne notatki, które zawierają odrębne od pozwanego wyliczenia i potwierdzają jego roszczenia, jednakże w toku całego procesu powód nie przedstawił ich Sądowi do wglądu. Wręcz przeciwnie, powód jednoznacznie zgodził się z wyliczeniami wysokości ryczałtów za noclegi za okres nieprzedawniony, przedstawionymi przez pozwanego w piśmie procesowym z dnia 29.05.2015r. (k.107), tj. przyznał, że za okres od 11.07.2011r. do 01.05.2012r. kwota ryczałtów wynosi 6 696,50 zł. Wysokość tej kwoty nie była przedmiotem sporu pomiędzy stronami i pełnomocnik powoda cofnął wniosek o przeprowadzenie w sprawie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości. W tej sytuacji Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 26.11.2015r. (k.155) uchylił swoje wcześniejsze postanowienie o dopuszczeniu w sprawie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów.

Zresztą, jak wynika z przedstawionych przez stronę pozwaną dokumentów w postaci „Rozliczeń wyjazdów międzynarodowych” oraz (...) za okres lipiec 2011r. – maj 2012r. łącznie powodowi za ten okres wypłacono kwotę 7097,46 zł tytułem ryczałtów za noclegi, a zatem więcej, aniżeli powód domaga się za ten okres czasu (za ten okres powód domaga się w/w kwoty 6 696,50 zł).

Ponadto, jako dowód w procesie nie mogły posłużyć również dane z tachografu cyfrowego, gdyż powód pomimo zobowiązania Sądu, nie przedstawił w toku procesu swojej karty elektronicznej z zapisem danych z tachografu cyfrowego.

Zaś jak wskazał pozwany, rejestr czasu pracy powoda u pozwanego uległ zniszczeniu, po 12 miesiącach, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu z 23 sierpnia 2007 r., w sprawie częstotliwości pobierania danych z tachografów cyfrowych i kart kierowców oraz warunków przechowywania tych danych.

W ostatniej zaś kolejności podnieść należy, iż powód powoływał się w toku procesu na treść wystawionego dla niego przez pracodawcę zaświadczenia o zarobkach, w którym wskazano, że średnie miesięczne wynagrodzenie powoda wynosi „4000 zł (+ 200 zł diety)” (k.48).

Odnosząc się do tej kwestii, powód w końcowej fazie przesłuchania, na pytania pełnomocnika pozwanego, sam przyznał, że prawidłowo wskazana kwota jego miesięcznego wynagrodzenia powinna być „rozbita” na: kwotę jego wynagrodzenia zasadniczego, wskazaną w umowie o pracę i osobno powinna być wskazana kwota diet i ryczałtów za noclegi. Tym samym powód wskazał, że gdyby księgowo na zaświadczeniu do banku umieściła informację, że kwota wynagrodzenia zasadniczego powoda odpowiada kwocie minimalnego wynagrodzenia za pracę, z dużym prawdopodobieństwem nie otrzymałby kredytu, którego wówczas potrzebował.

W związku z powyższym, w punkcie I – szym sentencji wyroku, Sąd oddalił powództwo w całości.

W punkcie II – gim sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego, należnych pozwanemu, zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. Wysokość tych kosztów Sąd ustalił w oparciu o § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt. 5 Rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (przed nowelizacją), które w niniejszej sprawie wynoszą 1800 zł (bowiem całość roszczeń powoda wynosiła 11.162,23 zł).

W punkcie III – cim wyroku Sąd, w oparciu o treść art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 r. Nr 167 poz. 1398 ze zm.) zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, mając na uwadze fakt, że powód jako pracownik był zwolniony od obowiązku ich uiszczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.